

TARTU LINNAVOLIKOGU

MÄÄRUS

Tartu

14.05.2019 nr LVK-M-0078

Tartu Linnavolikogu 20. aprilli 2017. a määruse nr 132 "Puudega lapsele sotsiaalteenuste osutamise kord" osaline kehtetuks tunnistamine

Määrus kehtestatakse sotsiaalhoolekande seaduse § 14 lg 1 alusel.

§ 1. Tartu Linnavolikogu 20. aprilli 2017. a [määruse nr 132](#) "Puudega lapsele sotsiaalteenuste osutamise kord" paragrahvi 3 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

Esimees

Esitab: **linnavalitsus, 14.05.2019 istungi protokoll nr 33**

Ettekandja: **Mihkel Lees**

Õiend

Tartu Linnavolikogu Määruse "Tartu Linnavolikogu 20. aprilli 2017. a määruse nr 132 "Puudega lapsele sotsiaalteenuste osutamise kord" osaline kehtetuks tunnistamine" juurde

Õiguskantsler tegi 16. aprillil 2019. a saadetud kirjas Tartu Linnavolikogule ettepaneku Tartu Linnavolikogu 20. aprilli 2017. a määruse nr 132 "Puudega lapsele sotsiaalteenuste osutamise kord" (edaspidi määrus) § 3 lõike 3 sotsiaalhoolekande seaduse, sotsiaalseadustiku üldosa seaduse ja põhiseadusega kooskõlla viimiseks.

Määruse § 3 lg 3 sätestab, et sotsiaalteenust osutatakse Tartu linna haldusterritooriumil.

Õiguskantsler juhib tähelepanu, et vald või linn ei tohi piirata kohustusliku sotsiaalteenuse osutamist üksnes oma territooriumiga. Sellise piirangu korral ei ole kohalikul omavalitsusel enam võimalik arvestada inimese konkreetset olukorda (näiteks vajadust sõita taastusravile väljapoole antud valda või linna, minna koos tugiisikuga klassiekskursioonile jne). Seega ei taga määruse § 3 lõige 3 seda, et abi andmisel lähtutakse inimese abivajadusest.

Sotsiaal- ja tervishoiuosakonna lastekaitseteenistus on erivajadustega lastele teenuseid määrates lähtunud laste vajadustest ega ole jätnud teenust määramata juhtudel, kui laps vajab erandina teenust väljaspool Tartu linna territooriumi. Õiguskantsleri ettepanekus toodud näidete korral, kui erivajadusega laps vajab sotsiaaltransporditeenust näiteks sõiduks Haapsalu Neuroloogilise Rehabilitatsioonikeskuse teenustele või tugiisikut klassiekskursioonile Viljandisse, on teenus lapse vajadustest lähtuvalt tagatud.

Määruse § 3 lõikes 3 sätestatud kitsenduse loomine tõukus olukorrast, kus sotsiaalhoolekande seadusest lähtuvalt peab isikule sotsiaalteenuseid osutama registreeritud elukoha kohalik omavalitsus. Praktikas tähendab see vajadust korraldada erivajadusega lapsele, kelle registreeritud elukoht on Tartu linnas, aga tegelik elukoht mõne teise kohaliku omavalitsuse territooriumil, teenuseid tema tegelikus elukohas (näiteks sotsiaaltransporditeenus Luunjas elavale lapsele, tugiisikuteenus Tallinnas elavale lapsele vms).

Sotsiaal- ja tervishoiuosakonnal ei ole andmeid, kui suures mahus vastav muudatus teenuste mahtu mõjutab. Prognoosida võib, et suureneb sotsiaaltransporditeenuse kasutajate arv linna lähiümbruses elavate erivajadustega laste kooli või lasteaeda, aga ka ravi- ja rehabilitatsiooniteenustele sõitudeks. Tõenäoliselt võib suurened ka lapsehoiu- ja tugiisikuteenuse kasutajate arv, kuna mitmetes omavalitsustes on nimetatud teenused tagatud ainult Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) vahenditest. Tartus on erivajadusega lastele tagatud teenused paralleelselt nii ESFi vahenditest kui linna eelarvest.

Puuetega lastele sotsiaalteenuseid kasutatavate laste arvud on eelnevatel aastatel on olnud järgmised: sotsiaaltransporditeenust kasutab ligi 50 last kuus ja 80 erinevat last aastas, tugiisikuteenust ligi 50 last kuus ja orienteeruvalt 110 last aastas, lapsehoiuteenust kasutab ligi 140 last aastas.

Tugiisikuteenuse aastamaht on 400 tundi ja lapsehoiuteenuse maht on 200 tundi aastas teenust vajava lapse kohta. Vajadusel saab teenustundide täitumisel esitada põhjendatud taotluse teenuse saamiseks suuremas mahus.

Käesoleva eelnõuga nõustutakse õiguskantsleri ettepanekuga ja tunnistatakse määruse § 3 lõige 3 kehtetuks.